

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kurucz Mihály ( 1053 Budapest, Egyetem tér 1-3. ) ügyvéd által képviselt Monori Körzeti Földhivatal ( 2200 Monor, Nemzetőr u. 23. ) alperes ellen **kártérítés** iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2009. október 15. napján kelt 12. P. 21.836/2009/4. számú ítélete ellen a felperes 2009. december 8. napján 5. sorszámon előterjesztett és 2010. február 5. napján Pf.4. sorszámon pontosított fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és alperesnek fizetendő perköltség összegét 40.000 ( negyvenezer ) forint + áfa összegre leszállítja.

A pártfogó ügyvéd díját és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### Indokolás:

A felperes 2009. április 8. napján előterjesztett keresetlevelében a gy-i 761/2 hrsz-ú ingatlan tekintetében a perfeljegyzés törlését megalapozó okiratok kiadására továbbá 6.500.000 Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A keresetlevelében illetékmentesség, ennek hiányában illetékfeljegyzési jog engedélyezését kérte. A kereset szerint a tulajdonjoga érvényesítésével kapcsolatosan a bíróság kétszer rendelte el a perindítás tényének ingatlan-nyilvántartási feljegyzését, de mind a két esetben - felperes számára megmagyarázhatatlan okból - az alperes a perfeljegyzés tényét törölte.

Az elsőfokú bíróság 2009. április 17. napján meghozott 2-II. sorszámú végzésével a felperesnek a Pp. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentességet engedélyezett.

Az alperes a kereset elutasítását kérte perköltségigény érvényesítése mellett. A képviselőt ellátó ügyvéd munkadíját az „általános szabályok” szerint kérte megállapítani azzal, hogy általános forgalmi adó alanya. Hivatkozott arra, hogy időközben - a keresetlevél előterjesztését követően - a felperes ½ arányú tulajdonjogát a keresetben írt ingatlanra jogerős bíróság határozat alapján bejegyezte. Állította, hogy a korábbiakban a perindítás tényének feljegyzése majd törlése mindig megkeresésen és jogerős bírósági határozatokon alapult.

A Pest Megyei Bíróság 2009. október 15. napján meghozott 12. P. 21.836/2009/4. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 Ft perköltséget. Kimondta, hogy a felperes illetékmentessége folytán le nem rótt 390.000 Ft illetéket az állam viseli.

Ítéletének a másodfokú eljárás számára releváns rendelkezése szerint a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére, ami a 32/2003. ( VIII. 22. ) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapított ügyvédi munkadíjból állt azzal, hogy a munkadíj 20.000 Ft általános forgalmi adót tartalmaz. A le nem rótt illeték viseléséről szóló rendelkezését az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény ( Itv. ) 74. § (3) bekezdésével, a Pp. 84. § (1) bekezdés a) pontjával, a 6/1986. ( VI. 26. ) IM rendelet 14. §-ával indokolta.

A felperes joghatályos - jogi képviselő által előterjesztett - fellebbezésében elsődlegesen az alperes javára megítélt perköltség alóli mentesítését kérte, másodlagosan annak 10.000 Ft-ra történő leszállítását kérte. Előadta, hogy a felperes anyagai helyzetére tekintettel teljes személyes költségmentességben részesült. Egzisztenciális helyzete nem teszi lehetővé az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség megfizetését. A perben a bíróság egy rövid tárgyalást tartott. A 100.000 Ft-ban megállapított ügyvédi munkadíj eltúlzott, nem áll arányban a végzett munkával és az ügy bonyolultságával.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése a következők szerint részben alapos.

A felperes fellebbezése kizárólag az alperes perbeli képviselőjére megállapított díjat támadta. A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú ítéletben megállapított ügyvédi munkadíj a 32/2003. ( VIII. 22. ) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja által meghatározott keretek között maradt. E § (6) bekezdése azonban a bíróság

számára lehetővé teszi a mérséklést, ha jogszabály által számítható díj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Az alperes képviselője előkészítő iratot, írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, a kereset szerint releváns iratokat ( perindítás tényének feljegyzése illetve a feljegyzés törlése tárgyában meghozott bírósági végzéseket nem csatolta ), az egyetlen általa benyújtott irat a perindítás hatályának beállta után meghozott határozata volt. A jogi képviselő egy, mindösszesen 80 perc tartamú tárgyaláson volt jelen, és ekkor adta elő érdemi ellenkérelmét. A másodfokú bíróság mindezek alapján úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott munkadíj további mérséklése indokolt, és ennek alapján azt 40.000 Ft-ra leszállította.

A másodfokú bíróság ítélete a Pp. 253. § (2) bekezdésén alapult.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezáltal megtérítésre alapul szolgáló képviseleti tevékenységet nem fejtett ki, javára a fellebbezési szakra vonatkozó perköltség megállapítását a másodfokú bíróság mellőzte.

Az illeték megfizetésére vonatkozóan a felperes számára engedélyezett részleges költségmentesség folytán a fellebbezési eljárás illetékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. ( VI. 26. ) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli. A pártfogó ügyvéd díjára vonatkozó rendelkezés a Pp. 87. § (2) bekezdésén alapult.

Budapest, 2010. április 15.

**Dr. Tölg-Molnár László s.k.**  
a tanács elnöke

**Dr. Madarász Anna sk.**  
előadó bíró

**Dr. Hóbl Katalin sk.**  
bíró

A kiadmány hitelül: